A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2010. december 2.*

A C-199/09. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lettország) a Bírósághoz 2009. június 4-én érkezett, 2009. április 30-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Schenker SIA**

és

a **Valsts ieņēmumu dienests**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, D. Šváby (előadó), Juhász E., G. Arestis és T. von Danwitz bírák,

* Az eljárás nyelve: lett.

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Schenker SIA képviseletében A. Tauriņš valdes loceklis,

– a Valsts ieņēmumu dienests képviseletében A. Drulle, meghatalmazotti minőségben,

– a lett kormány képviseletében K. Drēviņa és K. Krasovska, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Sauka és L. Bouyon, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2000. július 24-i 1602/2000/EK bizottsági rendelettel (HL L 188., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 10. kötet 51. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet 6. kötet 3. o.; a továbbiakban: vámkódexet végrehajtó rendelet) 6. cikke (2) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Schenker SIA (a továbbiakban: Schenker) és a Valsts ieņēmumu dienests (lett adóhatóság, a továbbiakban: VID) között annak tárgyában folyó jogvitában terjesztették elő, hogy ez utóbbi azon okból tagadta meg az „LCD folyadékkristályos paneleknek" nevezett árukra vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítás kibocsátását, hogy többféle áru vonatkozásában csak egy kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelem került benyújtásra.

Jogi háttér

3 Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 1997. L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: közösségi vámkódex) 6. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ha valamely személy kérelmezi, hogy a vámhatóság hozzon határozatot a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozóan, e személynek minden, a vámhatóságok által kért és a határozathozatalhoz szükséges információt és dokumentumot rendelkezésre kell bocsátania."

4 A vámkódex 11. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A vámhatóságoktól bárki kérhet felvilágosítást a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban.

Az ilyen kérés visszautasítható, ha az nem egy ténylegesen tervezett behozatali vagy kiviteli ügyletre vonatkozik."

5 A vámkódex 12. cikke e következőképpen rendelkezik:

„(1) A vámhatóságok a bizottsági eljárásnak megfelelően eljárva, írásbeli kérelemre kötelező érvényű tarifális felvilágosítást vagy kötelező érvényű származási felvilágosítást adnak.

(2) A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás vagy kötelező érvényű származási felvilágosítás a vámhatóságokat a felvilágosítás jogosultjával szemben csak a tarifális besorolás vagy az áru származásának meghatározása tekintetében köti.

[…]

(3) A felvilágosítás jogosultjának bizonyítania kell:

– a vámtarifánál: hogy a vámáru-nyilatkozatban szereplő áruk minden tekintetben megegyeznek a felvilágosításban leírt árukkal;

[…]

(4) A kötelező érvényű felvilágosítás a kiadása napját követően vámtarifa esetén hat, származás esetén pedig három évig érvényes. A 8. cikktől eltérve, a felvilágosítást meg kell semmisíteni, ha az a kérelmezőtől származó pontatlan vagy hiányos adatokon alapul.

[…]”

6 A vámkódexet végrehajtó rendelet 5. cikkének értelmében:

„E cím alkalmazásában:

1) kötelező érvényű felvilágosítás: olyan tarifális vagy származási felvilágosítás, amely a […] tagállam[o]k vámigazgatásai számára kötelező érvénnyel bír, amennyiben a 6. és 7. cikkben megállapított feltételek teljesülnek;

[…]”

7 A vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikke értelmében:

„(1) A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelmet írásban kell benyújtani azon tagállam vagy tagállamok illetékes vámhatóságainál, ahol a felvilágosítást alkalmazni kívánják, vagy azon tagállam illetékes vámhatóságánál, ahol a kérelmező székhellyel rendelkezik.

A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelem benyújtása az 1B. mellékletben bemutatott mintának megfelelő nyomtatványon történik.

(2) A kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelem kizárólag egyfajta árura vonatkozhat. A kötelező érvényű származási felvilágosításra vonatkozó kérelmek kizárólag egyfajta árura és a származást biztosító körülményeknek csak egy csoportjára vonatkozhatnak.

(3) A. A kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelemnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a felvilágosítás jogosultjának neve és címe;

b) a kérelmező neve és címe, amennyiben az adott személy nem azonos a felvilágosítás jogosultjával;

c) azon vámnómenklatúra megnevezése, amelybe az árukat be kívánják sorolni. Ha a kérelmező az árunak a Vámkódex 20. cikke (3) bekezdésének b) pontjában és (6) bekezdése b) pontjában megadott nómenklatúrákba való besorolást kívánja megszerezni, a kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelemben határozottan fel kell tüntetni a kérdéses nómenklatúrát;

d) olyan részletes áruleírás, amely lehetővé teszi az áru azonosítását és vámnómenklatúra szerinti besorolásának meghatározását;

e) az áru összetétele és az annak meghatározására alkalmazott valamennyi vizsgálati módszer, ha a besorolás ettől függ;

f) mellékletként csatolva minden rendelkezésre álló minta, fénykép, tervrajz, katalógus vagy bármilyen más dokumentum, amely segítheti a vámhatóságot az áruk vámnómenklatúra szerint történő helyes besorolásában;

g) a tervezett besorolás;

h) nyilatkozat arra vonatkozóan, hogy bármelyik mellékelt dokumentumot lefordítják az érintett tagállam hivatalos nyelvére (illetve egyik hivatalos nyelvére), ha ezt a vámhatóság kéri;

i) a bizalmasan kezelni kívánt adatok megjelölése;

j) a kérelmező nyilatkozata, hogy tudomása szerint a[z Unión] belül kértek-e vagy adtak-e már kötelező érvényű tarifális felvilágosítást azonos vagy hasonló árura;

[…]

(4) Ha a kérelem kézhezvétele után a vámhatóságok úgy ítélik meg, hogy az nem tartalmazza a megalapozott vélemény kialakításához szükséges adatokat, felkérik a kérelmezőt a szükséges információk benyújtására. […]

[…]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 2005. február 15-én a Schenker kötelező érvényű tarifális felvilágosítást kért a VID-től folyadékkristályos LCD panelek vonatkozásában, amelyeket szerinte a 2004. szeptember 7-i 1810/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 237., 1. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő kombinált nómenklatúra (a továbbiakban: KN) 9013 80 20 kódja alá kellett sorolni. A szóban forgó áru leírásában a Schenker azt nyilatkozta, hogy a folyadékkristályos paneleket elektronikus készülékek gyártásához használják, és a hivatkozott áru önmagában semmiféle információ fogadására vagy feldolgozására nem képes.

9 A VID, mivel úgy ítélte meg, hogy a Schenker kérelme nem felelt meg a vámkódex 6. cikke (1) bekezdésének és a vámkódex végrehajtásáról szóló rendelet 6. cikke (2) és (3) bekezdésének, megtagadta a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás kibocsátását. A VID egyfelől arra hivatkozott, hogy a Schenker nem szolgáltatott elegendő adatot ahhoz, hogy lehetővé váljon számára a szóban forgó áruk besorolása, másfelől pedig

arra, hogy a Schenker nem a szóban forgó áruk eltérő jellemzőinek megfelelően nem nyújtott be külön kérelmeket, mivel a folyadékkristályos panelek különböző méretűek, nevezetesen 26, 29 és 32 colosak voltak.

10 A Schenker a VID határozatát megtámadta az Administratīvā rajona tiesához (elsőfokú körzeti közigazgatási bíróság), és mind az elsőfokú bíróság, mind pedig a másodfokú bíróság, az Administratīvā apgabaltiesa (fellebbviteli közigazgatási bíróság) helyt adott kérelmének. Ez utóbbi arra a következtetésre jutott, hogy sem a vámkódex, sem pedig a vámkódexet végrehajtó rendelet rendelkezéseivel nem ellentétes az, hogy több árut sorolnak egyazon KN-kód alá egy egységes, kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelemben.

11 A VID ezért felülvizsgálati kérelmet terjesztett az Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments elé, amely felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A [vámkódexet végrehajtó] rendelet 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy egy kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelem vonatkozásában olyan azonos áruk tekintetében kell kibocsátani kötelező érvényű tarifális felvilágosítást, amely áruk a vonatkozó áruval azonos kereskedelmi névvel, sorszámmal vagy egyéb más azonos, megkülönböztető vagy azonosító jellemzővel rendelkeznek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

12 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében szereplő azon feltételt,

miszerint a kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelem kizárólag egyfajta árura vonatkozhat, úgy kell-e értelmezni, hogy a kérelemnek kizárólag egy árura kell korlátozódnia, következésképpen nem vonatkozhat különböző árukra, akkor sem, ha az ezek közötti megkülönböztető jegyek igen csekélyek.

13 A kérdést előterjesztő bíróság kérdése annak vizsgálatára irányul, hogy az alapügyben szereplőkhöz hasonló LCD folyadékkristályos panelek a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti „kizárólag egyfajta árunak" minősülnek-e.

14 Először is meg kell állapítani, hogy a vámkódex és a vámkódexet végrehajtó rendelet nem tartalmazza az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott „kizárólag egyfajta áru" fogalom semmiféle meghatározását. Annak értelmezése során tekintettel kell tehát lenni a szóban forgó rendelkezés összefüggéseire és céljaira (lásd ebben az értelemben a C-98/07. sz., Nordania Finans és BG Factoring ügyben 2008. március 6-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-1281. o.] 17. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

15 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a szóban forgó 6. cikk (2) bekezdésének megfogalmazása szerint – amely a „kizárólag egyfajta árura" vonatkozik – a kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó kérelem akkor vonatkozhat különböző árukra, ha ezek ugyanolyan fajtájúak. Ez utóbbi fogalom szokásos jelentésére figyelemmel kizárólag a hasonló jellemzőkkel rendelkező áruk minősülhetnek „kizárólag egyfajta árunak".

16 Másodsorban, annak meghatározása céljából, hogy mely megkülönböztető jegyek alapján nem állapítható meg, hogy a hasonló jellemzőkkel rendelkező áruk kizárólag egyfajta árunak minősülnek a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének

(2) bekezdése értelmében, emlékeztetni kell arra, hogy a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás célja az, hogy a gazdasági szereplők kellő bizonyossággal járhassanak el akkor is, ha kétség merülne fel az áruknak a létező vámnómenklatúrába történő besorolásával kapcsolatosan (lásd a C-315/96. sz. Lopex Export ügyben 1998. január 29-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-317. o.] 28. pontját). Ily módon a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás biztosítja a jogosult számára az áru pontos vámtarifaszám alá történő besorolását, ami lehetővé teszi számára, hogy előzetesen megismerje a fizetendő vám összegét a szóban forgó árura vonatkozó vámalakiságok elvégzésekor.

17 A hivatkozott rendszer egyébiránt megkönnyíti a vámszolgálatok működését, amennyiben az ilyen felvilágosítás tárgyát képező áruk tarifális besorolása meghatározottá válik valamennyi, a szóban forgó árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozat vonatkozásában a hivatkozott felvilágosítás érvényességi ideje alatt (lásd a fent hivatkozott Lopex Export ügyben hozott ítélet 19. pontját).

18 A célból, hogy a kötelező érvényű tarifális felvilágosítások rendszerének célkitűzése megvalósuljon, a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének (3) bekezdése arra kötelezi az erre irányuló kérelem benyújtóját, hogy kérelmében adjon részletes áruleírást, valamint jelöljön meg minden olyan hasznos adatot, amelyek lehetővé teszik az érintett vámhatóságok számára, hogy meghatározzák a szóban forgó árunak a vámnómenklatúrába történő megfelelő besorolását.

19 A szóban forgó szabályozás által követett célkitűzés tekintetében az áruk, még ha hasonló jellemzőkkel rendelkeznek is, nem minősíthetők a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti kizárólag egyfajta áruknak, ha ezek a vámnómenklatúra különböző tarifaszámai vagy tarifaalszámai sorolhatók. Különböző vámtarifaszámok vagy vámtarifaalszámok alá sorolható több áru feltüntetése egyazon

kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelemben, túl azon a tényen, hogy összetettebbé teszi a vámszolgálatok munkáját, a kérelemben szereplő információk értékelésében, következésképpen a szóban forgó áruk besorolásának meghatározásában való tévedés magas szintű kockázatát vonja maga után.

20 E körülményekre figyelemmel, a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelem nem vonatkozhat különböző árukra, még akkor sem, ha ezek hasonló jellemzőkkel rendelkeznek, amennyiben a szóban forgó árukat megkülönböztető jegyek bármiféle hatással lehetnek ezek tarifális besorolására.

21 Márpedig, az alapügyben meg kell állapítani, hogy az alapügy felperese a célból nyújtott be kötelező tarifális felvilágosítás iránti kérelmet, hogy eloszlasson minden kétséget a különböző LCD folyadékkristályos paneleknek a vámnómenklatúrába történő besorolásával kapcsolatban. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy e kérelem többféle méretű, nevezetesen 26, 29 és 32 colos panelre vonatkozott. Még azt feltételezve is – amint azt az alapügy felperese állítja –, hogy az LCD folyadékkristályos panelek mérete volt az egyetlen megkülönböztető jegy a szóban forgó kérelem tárgyát alkotó különböző áruk között, meg kell állapítani, hogy e megkülönböztető jegy releváns a szóban forgó paneleknek a vámnómenklatúrába történő besorolása tekintetében.

22 Ugyanis, még ha az alapügy felperese által kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelmében feltüntetett tervezett besorolás a 9013 KN-kódra vonatkozott is, amely nem említi az áru méretét a szóban forgó vámtarifaszám egyik vagy másik alszáma alá történő besorolás tekintetében releváns tényezők között, az ilyen javasolt besorolás nem köti a vámhatóságokat. Márpedig, amint az a C-16/08. sz. Schenker-ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletből (EBHT 2009., I-5015. o., 19., 20. és 30. pont) is következik, az LCD folyadékkristályos panelek tarifális besorolása körüli, a jelen jogvita tényállásának megvalósulásakor fennálló kétségek lényegében arra vonatkoztak,

hogy ezeket a 8528, a 8529 vagy a 9013 KN-kód alá kell-e besorolni. Meg kell állapítani, hogy valamely, a 8528 KN-kód alá tartozó áru mérete az e vámtarifaszám egyik alszáma alá történő sorolás tekintetében releváns lehet.

23 E körülményekre figyelemmel, az alapügyben szereplőkhöz hasonló, tarifális besorolásuk tekintetében nem minden relevanciát nélkülöző megkülönböztető jegyekkel rendelkező panelek nem minősülhetnek a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti kizárólag egyfajta áruknak.

24 A fentiekre figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a vámkódexet végrehajtó rendelet 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egy kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelem azzal a feltétellel vonatkozhat különböző árukra, hogy ezek kizárólag egyfajta áruknak minősülnek. Kizárólag a hasonló jellemzőkkel rendelkező olyan áruk minősülhetnek a hivatkozott rendelkezés értelmében vett kizárólag egyfajta áruknak, amelyek megkülönböztető jegyei teljesen irrelevánsak ezek tarifális besorolása tekintetében.

A költségekről

25 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2000. július 24-i 1602/2000/EK bizottsági rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy egy kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelem azzal a feltétellel vonatkozhat különböző árukra, hogy ezek kizárólag egyfajta áruknak minősülnek. Kizárólag a hasonló jellemzőkkel rendelkező olyan áruk minősülhetnek a hivatkozott rendelkezés értelmében vett kizárólag egyfajta áruknak, amelyek megkülönböztető jegyei teljesen irrelevánsak ezek tarifális besorolása tekintetében.

Aláírások